قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ویتنام

ماده 10 ـ 10

ماده 10

ماده 10 تسلیم

1 طرف درخواست شونده به محض اتخاذ تصمیم در مورد درخواست استرداد، آن تصمیم را به طور مستقیم با اعلام همزمان به مجاری سیاسی (دیپلماتیک) یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) به مرجع مرکزی طرف درخواست کننده ابلاغ خواهد نمود.

2 طرف درخواست شونده شخص مورد نظر را به مقام‌های صلاحیت دار طرف درخواست کننده در محلی در قلمرو طرف درخواست شونده که برای هر دو طرف قابل قبول است، تسلیم خواهد کرد.

3 طرف درخواست کننده شخص را در مدت متعارفی که طرف درخواست شونده مشخص می‌کند، از قلمرو طرف درخواست شونده خارج خواهد کرد و چنانچه شخص در آن مدت خارج نشده باشد، طرف درخواست شونده می‌تواند آن شخص را آزاد و طرف درخواست کننده را مطلع نماید و می‌تواند استرداد همان شخص را برای همان جرم رد کند.

4 چنانچه شرایط خارج از اختیار (کنترل) مانع تسلیم یا خارج کردن شخص مورد استرداد توسط یک طرف شود، آن طرف موضوع را به طرف دیگر اطلاع خواهد داد و در این مورد مفاد بند (3) این ماده اعمال نخواهد شد. طرف‌ها در مورد تاریخ جدید تسلیم یا خارج کردن به طور متقابل تصمیم خواهند گرفت که دیرتر از چهل و پنج (45) روز از تاریخ تصمیم گیری نخواهد بود.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09